

PŁAWACZ (1) *sb m*

Pierwsze a jasne; -acz-, [-ącz-].

pl N pławacze. ◇ [D pławącz(o)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

*Żeglarz, człowiek płynący statkiem: Y káždy márinarz/ y wízytki tłufzcze ná łodziach/ y wízyfcy pławáczce/ y ktorzykolwiek ná wodach co íprawuią/ z dáleká íthánęli á wołali *RejAp* 151v; [Tám ízláchetny Enealz ná íkále przeítronéy/ Krés záložyl pławaczom [*nautis* V 130] z iedliny zielonéy Dla znáku *VergKoch* 122].*

Synonimy: marynarz, nauta, żeglarz, żeglownik.

Cf PŁAWCA, PŁYWACZ